

# Open de deuren wijd voor Christus!

*De boodschap van de zalige Johannes Paulus II*





Open de deuren wijd voor Christus!



# **Open de deuren wijd voor Christus!**

*De boodschap van de zalige Johannes Paulus II*



LEIDEN  
2011

*JP2 bedankt:*  
A. Biesjot, H. ten Have pr, B. Lit,  
E. Oudshoorn, J. Stuurman

*Imprimatur:*  
Mgr. J.H.J. van den Hende, Bisschop van Rotterdam, 12 juli 2011

Redactie: M.P. Remery pr

© JP2 Stichting 2011  
[www.jp2.nl](http://www.jp2.nl)

© L'Osservatore Romano 2011  
© Libreria Editrice Vaticana 2011

ISBN 978 90 817 6640 1

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op welke andere manier ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

# Inhoud

Ten geleide	
<i>Michel Remery pr.</i>	1
Christus	
<i>22 oktober 1978, Preek aan het begin van het pontificaat op het St. Pietersplein</i>	13
Jezus	
<i>8 november 1978, Toespraak tot Italiaanse jongeren in de St. Pieter</i>	17
Religieus leven	
<i>2 februari 1982, Boodschap voor de XIX Wereldroepingendag</i>	21
Priesters	
<i>8 november 1982, Preek tijdens de priesterwijding in Valencia</i>	25
Maria	
<i>13 september 1983, Gebed tot Maria in het Oostenrijkse bedevaartsoord Mariazell</i>	29
Lijden	
<i>13 mei 1985, Preek tijdens de Mis voor zieken en gehandicapten in Den Haag</i>	33
Mensenrechten	
<i>20 mei 1985, Toespraak tot de Gestelde Lichamen en het Corps Diplomatique in het koninklijk paleis van Laken in België</i>	37
Vreugde	
<i>30 november 1986, Angelus in Adelaide, Australië</i>	41
Roeping	
<i>15 september 1987, Teleconferentie met jongeren in het Universal Amphitheatre te Los Angeles</i>	45
Huwelijk	
<i>19 augustus 1989, Toespraak op de berg Gozo, Santiago de Compostella</i>	49

## Evangelisatie

*21 november 1993, Boodschap voor de IX en X Wereldjongerendag* 53

## Missie

*13 januari 1995, Preek tot het 'Internationale Jongerenforum'  
in de Universiteit van St. Thomas te Manilla* 57

## Heiligen

*29 juli 1999, Boodschap voor de XV Wereldjongerendag* 61

## Vrede

*8 december 1999, Boodschap voor de XXXIII Wereldvrededag* 65

## Ik geloof

*15 augustus 2000, Toespraak op het St. Pietersplein voor  
de XV Wereldjongerendag* 69

## Volg mij

*17 augustus 2000, Preek tot het 'Internationale Jongerenforum'  
in Castelgandolfo* 73

## Eucharistie

*20 augustus 2000, Preek tijdens de slotviering van  
de XV Wereldjongerendag op Tor Vergata in Rome* 77

## God spreekt

*26 juni 2001, Toespraak tot Oekraïense jongeren in Lviv* 81

## Totus Tuus

*8 maart 2003, Boodschap voor de XVIII Wereldjongerendag* 85

## Kruis

*1 april 2004, Toespraak tot Romeinse jongeren op het St. Pietersplein* 89

## Gebed

*tot de zalige paus Johannes Paulus II* 93



## Ten geleide

### *Een grote fanclub*

Op 1 mei 2011 werd paus Johannes Paulus II, in aanwezigheid van meer dan 1,5 miljoen gelovigen, door zijn opvolger paus Benedictus XVI op het St. Pietersplein zalig verklaard. Wat bezielde al deze mensen, onder wie verrassend veel jongeren, om urenlang de hitte en drukte te trotseren, ruim zes jaar na zijn dood? Bijna niemand van hen had Johannes Paulus II ooit werkelijk gesproken. Hun ervaring met hem was beperkt tot een blik vanuit de verte of, voor de zeer gelukkigen, tot een snelle handdruk. Toch hadden ze deze man in hun hart gesloten.



Zijn geheim? Hij hield niets voor zichzelf. Zijn toehoorders voelden dat hij echt om hen gaf en ieder van hen het ware geluk toewenste. In alles wat hij zei en deed was Johannes Paulus II gericht op Jezus, met wie hij een heel persoonlijke relatie had. *“Wie Mij ziet, ziet de Vader”* (JOH 14,9), zei Jezus. Deze zalige paus liet op zijn beurt Jezus zien. Vanaf het begin van zijn pontificaat wist hij tot het hart van de mensen te spreken: “Open de deuren wijd voor Christus!”, zei hij met stemverheffing bij de aanvaarding van zijn pausschap. “Wees niet bang!” riep hij tot de menigte op het St. Pietersplein. En vanaf het begin had JP2, zoals hij wel liefdevol door hen genoemd werd, een bijzondere boodschap voor de jongeren: “Jullie zijn de toekomst van de wereld en de hoop van de Kerk! Jullie zijn mijn hoop!” (22 okt. 1978).

## **Lolek**

Karol Józef Wojtyła werd op 18 mei 1920 geboren in het Poolse Wadowice. Vanaf zijn vroegste jeugd hield Lolek, zoals hij door zijn vrienden genoemd werd, veel van sport. In 1938 ging hij naar Krakau om daar filologie (taalkunde) te studeren. Daarnaast was hij een enthousiast schrijver, dichter en theateracteur. Een jaar later vielen de nazi's Polen binnen

en werd hij gedwongen tot jarenlang zwaar handwerk in een steengroeve. Samen met anderen richtte hij in het geheim een theater op. In tegenstelling tot sommigen van zijn vrienden, die de wapens opnamen, wilde hij op deze wijze een geweldloos protest tegen de bezetter laten horen. Toen hij in 1942 ontdekte dat God hem riep om priester te worden, werd hij student aan het clandestiene seminarie van Krakau.

Na de oorlog werd Karol Wojtyła op 1 november 1946 tot priester gewijd. Kort daarna werd hij naar Rome gestuurd om te studeren, waar hij in 1948 zijn doctoraat in de theologie verdedigde. Tijdens de zomermaanden bezocht hij onder andere Frankrijk, België en Nederland. In een artikel maakte hij een interessante vergelijking tussen deze landen. Hij merkte dat voor Franse katholieken vooral geestelijke groei van belang was. Daarentegen zochten de inwoners van de Lage Landen het meer in uiterlijke en praktische zaken zoals het opzetten van een eigen vakbeweging. Zou dat de reden zijn dat in Frankrijk in de jaren 1970 nieuwe kerkelijke bewegingen opbloeiden, terwijl de Nederlandse Kerk verdeeld raakte door polarisatie?

## **'Oom' Karol**

Na zijn studie werd Wojtyła aangesteld als priester in verschillende parochies en aan de universiteit. Kapelaan Wojtyła trok veel op met studenten en regelmatig organiseerde hij wandel-, ski- en kajaktochten door de bergen. Op een eenvoudig altaar van stenen of een omgekeerde kajak werd dagelijks de H. Eucharistie opgedragen. Tijdens de tochten werd uitgebreid gesproken over alle mogelijke thema's van het geloof en het dagelijks leven van de jongeren. Ze konden alles vragen aan hun *wujek* (oom) Karol en hij gaf openhartig antwoord. Later kreeg hij van zijn bisschop een studieopdracht. In 1953 verdedigde hij zijn doctoraat in de filosofie en werd professor moraaltheologie en sociale ethiek. Zowel aan de universiteit als in het seminarie bleef hij in gesprek met jonge mensen.

In 1958 werd Wojtyła benoemd tot hulpbisschop van Krakau. Als bisschop nam hij tussen 1962 en 1965 deel aan de grote kerkvergadering van het Tweede Vaticaans Concilie. Hier maakte hij een bijzondere indruk op de andere bisschoppen door zijn kennis, zijn manier van denken en vooral door zijn

innemende persoonlijkheid. In 1964 werd hij benoemd tot aartsbisschop van Krakau en drie jaar later werd hij tot kardinaal verheven. Kardinaal Wojtyła werd een groot tegenstander van het communisme. Voortdurend bleef hij pleiten voor vrijheid, mensenrechten en de positie van de Kerk.

### ***Johannes Paulus II***

Twintig jaar na zijn bisschopswijding, op 16 oktober 1978, werd kardinaal Wojtyła gekozen tot paus. Hij was de eerste niet-Italiaanse paus sinds de Nederlander Adrianus VI in 1523 was



gestorven. De onbekende Poolse paus Johannes Paulus II maakte meteen bij zijn eerste toespraak een bijzondere en menselijke indruk, toen hij de menigte op het St. Pietersplein vroeg: “Als ik fouten maak in uw, nee *onze* taal, verbeter u mij dan”. Zijn bijzondere vertrouwen op de voorspraak van Maria toonde hij door de grote M in zijn pauselijk wapen en in zijn wapenspreuk *Totus Tuus* (geheel de uwe), Maria.

De eerste van zijn honderden reizen bracht Johannes Paulus II naar Midden-Amerika, waar hij de wereld een nieuwe manier van paus-zijn toonde. Door zijn aandacht voor waarheid en vrijheid voor iedereen wist hij veel teweeg te brengen. Zijn reizen naar Polen en het diplomatieke werk van de Kerk hebben bijgedragen tot de ineenstorting van het communisme in Oost-Europa. Zijn felle maar vreedzame strijd hiervoor maakte hem niet bij iedereen geliefd: op 13 mei 1981 overleefde hij ternauwernood een aanslag op zijn leven.

### ***Jongeren***

Twee jaar later nodigde de paus jonge katholieken uit de hele wereld uit om in april 1984 naar Rome te komen voor een ontmoeting van gebed, uitwisseling en vreugde. Het jaar

daarop riep hij Palmzondag uit tot een jaarlijks terugkerende Wereldjongerendag (20 DEC. 1985).

Geen andere paus heeft zoveel mensen op de been weten te brengen als Johannes Paulus II. Tijdens de Wereldjongerendag in Manilla in 1995 kwamen zelfs meer dan 5 miljoen mensen bij elkaar. “John Paul II, we love you!” scandeerde de enthousiaste menigte. “Ik ben een oude man” antwoordde de hij. En de menigte riep: “Lolek, Lolek!” Waarop de paus met gevoel voor humor reageerde: “Lolek is niet serieus, Johannes Paulus II is te serieus. Noem me maar Karol!”

Zijn boodschap was duidelijk maar niet eenvoudig. Keer op keer riep hij zijn toehoorders op om zich volledig toe te wijden aan Christus



en de consequenties daarvan voor hun leven te aanvaarden. Toch bleven de (jonge) mensen komen om naar hem te luisteren. In zijn enthousiasme week hij regelmatig af van zijn geschreven tekst, tot wanhoop van zijn naaste medewerkers. Met een opmerking als 'terug naar de tekst' riep hij zichzelf dan weer tot de orde (BIJV. 13 JAN. 1995).

Voorbeelden van belangrijke onderwerpen van zijn onderricht zijn het belang van het gebed, de christelijke roeping, de verdediging van het recht op leven voor iedereen, ook de allerzwaksten, en de waardigheid van de mens, die wordt aangetast door verdrukking, verslaving en consumisme. Hij verkondigde de boodschap van Jezus in termen van waarheid, vrede, geloof, vrijheid, geen angst, hoop en bovenal liefde.

Tijdens het pontificaat van paus Johannes Paulus II groeide de morele invloed van de Kerk. Hij wilde dat de Kerk antwoord gaf op vele moderne uitdagingen. Hij startte een wereldwijde Nieuwe Evangelisatie, gebruikmakend van moderne technologie en communicatiemiddelen. De Heilige Stoel kreeg met steeds meer landen een diplomatieke relatie. De stellingname van de Kerk bij onderwerpen als vrede, de wereldbevolking, de waardigheid



en rechten van de mens, de positie van minderheden en de menselijke vrijheid is van groot belang voor de wereldpolitiek.

### ***Charisma***

Met zijn bijzondere charisma wist Johannes Paulus II in de hele wereld mensen diep te raken. Zij herkenden iets van zichzelf in hem. Deze paus was zowel dichter als arbeider, acteur als academicus, politiek activist als wereldleider, mysticus als priester. Hij keek met een open en vriendelijke blik de wereld in en kon zich laten raken door wat er om hem heen gebeurde. Velen herinneren zich nog de tederheid waarmee hij een baby kuste die hem uit het publiek werd aangereikt, maar ook de felheid waarmee hij tijdens het Angelus riep:



“Nooit meer oorlog!” (16 MRT 2003). Daarbij was hij een eenvoudig man zonder pretenties, die ondanks zijn zware taken altijd zichzelf is gebleven, met aandacht voor de mensen om hem heen en een liefde voor Poolse toetjes en grapjes.

De ware bron van het charisma van Johannes Paulus II moet gezocht worden in zijn persoonlijke relatie met Christus. Alles wat hij zei en deed was daarop gebaseerd. De enige manier om deze mysticus te begrijpen is door te zien hoe hij zich in alles toevertrouwde aan God. Hij stond vroeg op om voldoende tijd te hebben voor zijn gebed. De gebedsintenties die hij uit de hele wereld ontving liet hij in de kapel leggen, zodat hij voor iedereen kon bidden. Het is vanwege zijn intieme relatie met Jezus, dat hij overal met passie over de liefde tot de Heer kon spreken in de straten, de kerken en de stadions van de wereld.

### ***Een warm afscheid***

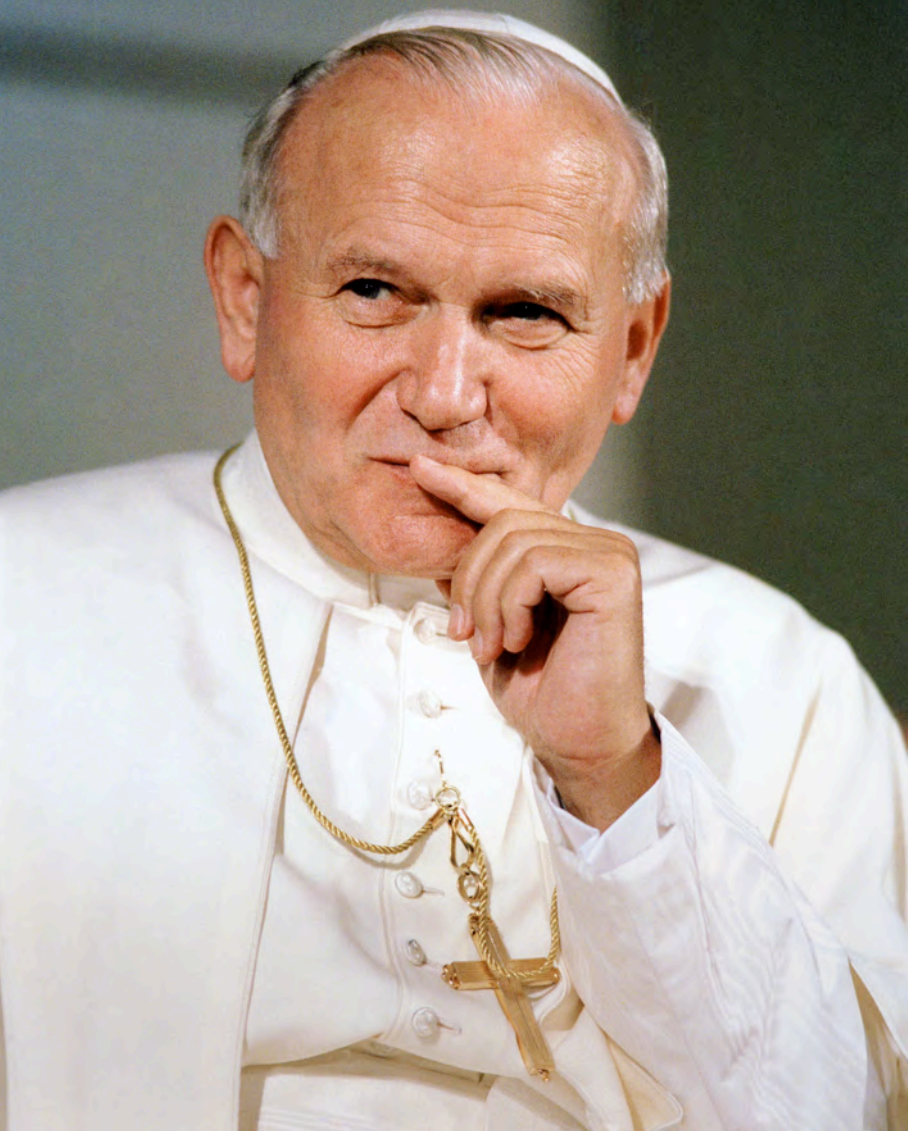
Het jubileumjaar 2000 bracht een recordaantal van zo'n 25 miljoen pelgrims naar Rome. Tot de 2000 Nederlandse pelgrims herhaalde de paus wat hij tijdens de Wereldjongerendag had gezegd: “Als jullie zullen zijn wat je moet zijn, zullen jullie de hele aarde in vuur en vlam zetten” (7 NOV. 2000). Het was ook een jaar van

zuivering, omdat de paus vergeving vroeg voor de vele zaken die door mensen verkeerd waren gedaan in de geschiedenis van de Kerk. Tijdens dit jaar was goed te zien dat hij op leeftijd kwam. Door zijn ziekte kon hij steeds minder goed lopen en kreeg hij moeite met spreken. Toch ging de paus door en werd daarmee zelf een levend voorbeeld van de waardigheid van de mens, die niet afneemt door ziekte of ouderdom.

Paus Johannes Paulus II stierf op 2 april 2005, terwijl onder zijn raam op het St. Pietersplein duizenden gelovigen verzameld waren om voor hem te bidden. Dagenlang stond voor de St. Pieter een kilometerslange rij van mensen die persoonlijk afscheid wilden nemen van deze grote paus. In totaal kwamen zo'n vier miljoen pelgrims naar Rome om hun genegenheid te tonen en voor de overleden paus te bidden.

Dit boekje heeft niet de pretentie om een compleet beeld te schetsen of een volledige bloemlezing te zijn. Het wil door een korte selectie van teksten en foto's uit de meer dan zesentwintig jaren van zijn pontificaat helpen om stil te staan bij de boodschap die de zalige paus Johannes Paulus II ook nu nog voor de wereld heeft.

*Michel Remery pr*





## Christus

*“Gij zijt Christus, de Zoon van de levende God”* (MAT 16,16). Dit zijn de woorden van Simon, zoon van Jona, in de streek van Caesarea van Filippus. Ja, hij sprak ze in zijn eigen taal, met een diep doorleefde en ervaren overtuiging, maar de bron van deze woorden is niet te vinden in hemzelf: *“Niet vlees en bloed hebben jou dit onthuld, maar Mijn Vader in de hemel”* (MAT 16,17). Het waren woorden van geloof. (...)

Op deze dag en op deze plaats moeten opnieuw dezelfde woorden worden uitgesproken en aanhoord: *“Gij zijt Christus, de Zoon van de levende God”*. Ja, broeders en zoons en dochters, allereerst deze woorden. Hun inhoud ontsluit voor onze ogen het mysterie van de levende God, het geheim waar de Zoon ons dichter naar toe bracht. Niemand heeft ooit de levende God naar de mensen gebracht. Niemand heeft Hem geopenbaard zoals alleen Hij het Zelf

heeft gedaan. In onze kennis van God, op onze weg naar God, zijn we volledig gebonden aan de kracht van deze woorden: *“Wie Mij ziet, ziet de Vader”* (JOH 14,9). (...) Jullie allen die het enorme geluk hebben te geloven, jullie allen die nog op zoek zijn naar God, en ook jullie die door twijfel worden geplaagd: luistert nogmaals, vandaag op deze heilige plaats, naar de woorden van Simon Petrus. In deze woorden is het geloof van de Kerk. In deze zelfde woorden is de nieuwe waarheid en zelfs de uiteindelijke en definitieve waarheid van de mens: de Zoon van de levende God. *“Gij zijt Christus, de Zoon van de levende God”*. (...)

De nieuwe opvolger van Petrus op de bisschopszetel van Rome bidt vandaag vurig, nederig en vol vertrouwen: ‘Christus, laat me een dienaar van Uw enige macht worden en zijn! Dienaar van Uw zachtmoedige macht! Dienaar van Uw macht, die geen ondergang kent. Laat mij dienaar worden, of liever dienaar van Uw dienaars’.

Broeders en zusters, wees niet bang om Christus te verwelkomen en Zijn macht te aanvaarden! Help de paus en allen die Christus willen dienen en die met Christus’ macht de mens en de hele mensheid willen dienen!

Wees niet bang! Open de deuren wijd voor Christus! Open de grenzen van staten, economische en politieke systemen, de uitgestrekte gebieden van de cultuur, beschaving en ontwikkeling voor Zijn heilzame macht! Wees niet bang! Christus weet wat er in de mens omgaat. Alleen Hij weet het! In onze tijd weet de mens vaak niet wat hij van binnen, in de diepte van zijn ziel, in zijn hart meedraagt. Zo vaak is hij daarom onzeker over de zin van zijn leven hier op aarde. Hij wordt overweldigd door twijfels, die overgaan in wanhoop.

Ik vraag en smeek jullie daarom nederig en met vertrouwen: laat Christus tot de mens spreken. Alleen Hij heeft woorden van leven, ja, van eeuwig leven!

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The script is cursive and elegant, with a small cross at the end of the second name.

*22 oktober 1978, Preek aan het begin van het pontificaat op het St. Pietersplein*









## Jezus

De paus houdt van alle mensen, maar vooral van de jongsten, omdat zij een bijzondere plaats innemen in het hart van Christus, die bij de kinderen wilde blijven (MAR 10,14; LUC 18,16), en zich onderhield met jongeren. Zijn roeping richtte zich vooral op de jongeren (Mat 19,21) en hij hield bijzonder veel van Johannes, de jongste Apostel. (...) In deze ontmoeting wil ik behalve mijn genegenheid ook mijn hoop uitspreken. Ja, mijn hoop, want jullie zijn de belofte van de dag van morgen. Jullie zijn de hoop van de Kerk en de samenleving.

Als ik naar jullie kijk, denk ik met bezorgdheid, maar ook met vertrouwen, aan alles wat jullie in het leven nog te wachten staat en aan wat jullie zullen zijn in de wereld van morgen. Ik wil jullie als een soort wegwijzer op jullie levensweg drie gedachten meegeven: Zoek Jezus, hou van Jezus, en getuig van Jezus. (...)

Zoek Jezus door het lezen en overwegen van het Evangelie, door het lezen van goede boeken. Zoek Jezus door vooral op te letten tijdens de godsdienstlessen op school, tijdens de catechese en de bijeenkomsten in jullie parochie. Wanneer je zelf naar Jezus zoekt, met het verlangen en de vreugde om de waarheid te ontdekken, zal dat een diepe innerlijke bevrediging geven. Ook geeft het een grote geestelijke kracht om vervolgens datgene wat Hij van je vraagt ook in de praktijk te brengen, zelfs als dat offers kost. (...)

Hou van Jezus, die in de Kerk aanwezig is door Zijn priesters, die aanwezig is in jullie gezin, in jullie ouders en in allen die van jullie houden. Hou ook van Jezus die op een bijzondere manier aanwezig is in mensen die lijden, op wat voor manier ook: lichamelijk, moreel of geestelijk. Het moet jullie opgave, jullie 'programma' zijn, om zo van je naaste te houden dat je in iedere mens Christus' gezicht ziet.

Durf ook van Jezus te getuigen, door jullie moedige geloof en jullie onschuld! Het heeft geen zin om te klagen over deze 'slechte tijd'. Zoals St. Paulus al schreef, moeten we het kwade met het goede overwinnen (cf ROM 12,21). De wereld heeft waardering en respect voor de moed van idealen en de kracht van deugden. Wees niet

bang om woorden, gebaren en gedragingen af te wijzen die niet met de christelijke idealen overeenstemmen. Neem moedig afstand van alles wat je onschuld of de vitaliteit van je liefde voor Christus kan aantasten.

Jezus zoeken, van Jezus houden en van Jezus durven getuigen! Dat is jullie opdracht en dat is wat ik van jullie verwacht! Als jullie dit doen, dan zul je in je leven niet alleen de ware blijdschap bewaren, maar ook de hele menselijke samenleving verrijken, die in de eerste plaats behoefte heeft aan trouw aan de boodschap van het Evangelie. Dat wens ik jullie van harte toe!

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The signature is written in a cursive, flowing style with a distinct flourish at the end.

*8 november 1978, Toespraak tot Italiaanse jongeren in de St. Pieter*





## Religieus leven

*“Ik ben gekomen opdat ze leven mogen bezitten, en wel in overvloed”* (JOH 10,10). (...) Met deze woorden openbaart de Heer Jezus het geheim van de christelijke roeping en in het bijzonder van iedere roeping die leidt tot een volledige toewijding aan God en aan de Kerk. Bij deze laatste levensvervulling wordt iemand geroepen om zijn eigen leven op te offeren, opdat anderen het leven mogen bezitten, en wel in volheid. Zo deed Jezus, oorsprong en voorbeeld van iedere roeping en toewijding: *“Hier ben ik, ik ben gekomen om Uw Wil te doen”* (HEB 10,9). Daarom heeft Hij Zijn leven gegeven, opdat anderen het leven zouden bezitten. Zo moet iedere man en iedere vrouw het doen, geroepen om Christus na te volgen in volledige zelfgave.

Roeping is een oproep tot het leven: om het te ontvangen en te geven. (...) Zoals de Heer Jezus is gekomen om het leven te brengen, zo heeft Hij de Kerk, Zijn Lichaam, ingesteld opdat

door haar het leven wordt doorgegeven aan de gelovigen (cf LG 7). (...) Hoe kunnen we geloofwaardig bidden om roepingen als dit gebed niet wordt begeleid door een eerlijk zoeken naar bekering?

Met bijzondere genegenheid doe ik een krachtig beroep op degenen die zich aan God hebben toegewijd, opdat zij hun eigen leven opnieuw willen onderzoeken. Hun roeping, volledig toegewijd aan God en aan de Kerk, moet beleefd worden in het ritme van geven en ontvangen. Als zij veel ontvangen hebben, moeten ze veel geven. (...) Hun getuigenis en meewerken moet overeenkomen met de liefdevolle beschikkingen van de goddelijke Voorzienigheid (cf OT 2).

Tenslotte richt ik me met vertrouwen tot de gelovige gezinnen om stil te staan bij de missie die zij van God hebben ontvangen om hun kinderen op te voeden in het geloof en het christelijk leven. Deze missie brengt ook verantwoordelijkheid mee voor de roeping van de kinderen. "Kinderen moeten door hun opvoeding zo gevormd worden dat zij, eenmaal volwassen, in staat zijn om in volle verantwoordelijkheid hun roeping te volgen, ook een gewijde roeping" (GS 52). De samenwerking tussen

gezinnen en de Kerk, ook voor roepingen, is diep-  
geworteld in het mysterie en het 'dienstwerk'  
van het christelijke gezin, (...) "de eerste en beste  
kweekplaats voor de roeping tot het aan Gods  
Rijk toegewijde leven" (FAM. CONS., 53). (...)

Heer Jezus, geef de volheid van Uw leven  
aan alle mensen die zich volledig aan U hebben  
toegewijd voor de dienst aan de Kerk. Geef dat  
zij gelukkig worden in hun zelfgave, onvermoei-  
baar in hun dienstwerk, edelmoedig in hun offer  
en laat hun voorbeeld andere harten openen  
om Uw roepstem te horen en te volgen. (...)

Heer Jezus, geef de volheid van het leven  
aan alle mensen, vooral aan de jonge mannen  
en vrouwen die U tot Uw dienst roept. Verlicht  
hen in hun keuzes, help hen in moeilijkheden,  
steun hen om trouw te blijven, maak hen bereid  
en moedig in het geven van hun leven naar Uw  
voorbeeld, opdat anderen het leven bezitten.

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal line extending from the end of the name.

*2 februari 1982, Boodschap voor de XIX Wereldroepingendag*







## Priesters

In het bewustzijn van jullie roeping door God bevindt zich tegelijkertijd het geheim van jullie priesterlijke identiteit. (...) Geroepen, gewijd, gezonden. Deze drievoudige dimensie verklaart en bepaalt jullie gedrag en levensstijl. Jullie zijn 'apart gezet', afgezonderd, maar niet gescheiden. Zo kunnen jullie je volledig wijden aan het werk dat jullie is toevertrouwd: de dienst aan jullie broeders en zusters. Begrijp dus dat de wijding die jullie ontvangen je volledig in beslag neemt, je radicaal toewijdt en van jullie levende instrumenten maakt voor het aannemen van Christus in de wereld, waardoor Zijn missie wordt voortgezet ter ere van de Vader.

Hieraan beantwoordt jullie totale zelfgave aan de Heer. Deze gave is een toewijding aan heiligheid. Het is de inwendige opdracht om 'Degene waar jullie mee omgaan na te volgen'. (...) Het is de genade en de opdracht tot de navolging van Christus, om in jullie dienstwerk en in jullie

manier van leven een afspiegeling te worden van Zijn beeld, dat met het vuur van de Geest op jullie wordt gedrukt. Beeld van Christus, priester en offer, van de gekruisigde Verlosser.

In deze context van volledige overgave, van eenwording met Christus en van gemeenschap met Zijn exclusieve en definitieve toewijding aan het werk van de Vader, kan de verplichting van het celibaat worden begrepen. Het is de uitdrukking van een volledige overgave, van een bijzondere toewijding, van een absolute beschikbaarheid.

Aan de gave die God geeft in het priesterschap beantwoordt de zelfgave van de geroepene met heel zijn wezen, met zijn hart en met zijn lichaam, met de huwelijksbetekenis die het priesterlijk celibaat heeft als verwijzing naar de liefde van Christus en de totale zelfgave aan de gemeenschap van de Kerk.

Het hart van deze zelfgave is de liefde. Het celibaat is geen afwijzing van de liefde, van de mogelijkheid om de liefde in het leven te beleven en zin te geven. Het hart en de bekwaamheden van de priester blijven doordrongen van de liefde van Christus om te midden van de broeders en zusters getuigen te zijn van een pastorale liefde zonder grenzen. (...)

Wees niet bang om, door zo te leven, te worden gescheiden van de gelovigen en van degenen tot wie jullie missie je voorbestemt. Veel meer zouden jullie van hen worden gescheiden als jullie de betekenis van de bijzondere wijding van je priesterschap zouden vergeten of verwaarlozen. 'Een van velen zijn' in je werk, levensstijl, manier van kleden of politieke voorkeur draagt niet bij aan het realiseren van jullie missie. Je zou je eigen gelovigen tekort doen, die willen dat jullie priesters zijn in volledige overgave aan Christus.

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The script is cursive and elegant, with a horizontal line underlining the name.

*8 november 1982, Preek tijdens de priesterwijding in Valencia*





## Maria

Gezegend bent u, Maria, die geloofd heeft. We loven u samen met Elizabeth (CF LUC 1,45). Gezegend bent u, Moeder van onze Heer Jezus en van de Kerk. (...)

Aan uw moederlijk hart, Maria, vertrouwen wij vooral diegenen toe die worden neeedrukt door lijden en pijn: zieken en gehandicapten, mannen en vrouwen met moeilijke huwelijken, kinderen in gebroken gezinnen, mensen met drukkende schulden, werklozen, losgeslagenen en gevangenen. Hoeveel tranen, hoeveel angst, hoeveel duisternis op de weg!

Moge het kruis van uw Zoon voor hen stralen als teken van de oneindige barmhartigheid van God. Toon hun de gezindheid van Christus, die het mogelijk maakt om het kwade te overwinnen door het goede (CF ROM 12,21) en om opnieuw zin te geven aan het leven door dappere liefde. Aanvaard, barmhartige Moeder, elke belangeloze goede daad,

elk vrijwillig geschonken moment in dienst van de naaste die lijdt!

Ook bevelen wij u de mensen aan die in de volle kracht van hun leven zijn, mannen en vrouwen die verantwoordelijkheid dragen in hun gezin, in hun werk, in hun dienst aan de gemeenschap van het land. Laat ze in de Blijde Boodschap licht en kracht vinden voor hun gedachten en besluiten, geleid door een volwassen christelijk geweten: vaders en moeders, leerkrachten en doktoren, wetenschappers en politici, politieagenten, soldaten en allen die zich inzetten voor het algemeen welzijn. Toon hun de schitterende waarde van de waarheid, het grote goed van gerechtigheid, de stille glans van onbaatzuchtigheid!

Uw moederlijke bescherming, Maria, vragen wij ook voor de jonge generatie: kinderen, jongens en meisjes, jongeren, mannen en vrouwen. Begeleid ze behoedzaam stap voor stap op de weg van christelijke verantwoordelijkheid voor zichzelf en de gemeenschap: de dapperen en sterken, degenen die vol ondernemingslust en energie zijn, alsook die stil, aarzelend en besluiteloos zijn, zij die veel lachen en zij die altijd ernstig zijn.

Laat in hun hart het licht niet doven van de idealen die ware betekenis geven aan het leven van de mens. Niemand moet ze uitdoven: noch de jonge mensen zelf, noch iemand anders. Moeder, zeg de jongeren, dat ze in staat mogen zijn veel te eisen van zichzelf en veel te geven aan anderen, dat ze de verleidingen van een wereld vol genot kunnen weerstaan en dat ze het welzijn van hun naaste zullen dienen. (...)

Moeder van de Kerk, toon het volk van God opnieuw de weg om nieuwe roepingen tot het priesterschap en het religieuze leven te bevorderen. (...) Christus, Goede Herder van de uwen, ontvang in het hart van Uw Moeder geheel ons geloof, onze goede wil en onze eerlijke toewijding.

Amen.

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The signature is written in a cursive, flowing style with a distinct cross at the end of the second name.

*13 september 1983, Gebed tot Maria in het Oostenrijkse bedevaartsoord Mariazell*







## Lijden

U allen bent geroepen om apostelen en getuigen van Christus te zijn, hetzij door uw lijden, hetzij door uw liefdevolle zorg voor hen die lijden. Ik denk hier aan uw grote voorgangers in het geloof, (...) en bijzonder aan Lidwina van Schiedam. U weet, hoe zij als vijftienjarig meisje gevallen is op het ijs, en 38 jaar lang aan haar ziekbed gekluisterd is geweest. Zij was zeker niet vromer dan haar leeftijdgenoten en ze was ongeduldig van aard. Vele jaren heeft ze geworsteld met de vraag 'Waarom juist ik?' Opstandigheid en moedeloosheid wisselden elkaar af, tot op het moment waarop zij na verloop van jaren onder leiding van de Geest van God dit geheim begon te ontdekken: haar lijden kon een weg van liefde worden. (...)

Een mens die leed heeft te dragen, mag zich in geloof verbonden weten met de Heer, die begaan is met de mens die lijdt. Hij heeft nooit een direct antwoord gegeven op de zo

begrijpelijke vraag: 'Waarom is er zoveel leed in onze wereld?' Maar wel heeft Hij door Zijn Lijden, Dood en Verrijzenis het menselijke leed van binnenuit omgevormd en als het ware vervuld van Zijn tegenwoordigheid.

Jezus vereenzelvigd zich zo met de mens, vooral met de lijdende mens en met allen die trachten het leed te verzachten en mee te dragen, dat hij eens zal zeggen: 'Ik was ziek, Ik had dorst, Ik was vreemdeling, Ik was in de gevangenis' (cf MAT 25,35-36), Ik zag geen uitkomst meer, Ik was eenzaam, Ik had angst.

Toch blijft het onze eerste menselijke opdracht elkaar voor leed te behoeden en de naaste ervan te bevrijden. Speciaal voor ons, die ons geroepen weten de Heer na te volgen, die weldoende rondging. Daarom bidden wij ook in het gebed dat Jezus ons geleerd heeft: "Verlos ons van het kwade".

Ja, verlos ons van het kwaad, dat oorzaak is van menselijk lijden. Verlos ons van de zelfzucht, die zoveel mensen doet lijden. Verlos ons ook van het leed dat ons ongevraagd overkomt. Verlos ons van het lijden in zovele vormen: natuurrampen, honger, ziekte, eenzaamheid, oorlog, vervolging, discriminatie en verdacht-making. Verlos ons van het kwaad, waardoor

de mensen geen deel hebben aan het goede van de aarde, waaraan zij wel deel zouden moeten hebben.

Vooraf in u, broeders en zusters in Christus, ziet de Kerk de bronnen en de dragers bij uitstek van haar verborgen, goddelijke kracht. Zij kijkt naar u, die deelt in het lijden van Christus, om te zien of u de hoop levend weet te houden dat lijden betekenis heeft als het in liefde wordt gedragen; of u als christenen, vervuld van vreugde en getuigend van uw geloof, de weg kunt gaan van Maria. (...)

Opende de deuren van uw hart voor de Heer, want ook u moet getuigen zijn van Zijn aanwezigheid en van Zijn vertroosting.

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The script is cursive and elegant, with a small 'II' at the end.

*13 mei 1985, Preek tijdens de Mis voor zieken en gehandicapten in Den Haag*





## **Mensenrechten**

In het algemeen moeten we een visie op de mens bevorderen, die gebaseerd is op werkelijke menselijkheid. We mogen niet aanvaarden dat het individu verlaagd wordt tot een soort voorwerp in een materialistische levensvisie die in hem slechts een economische waarde ziet, die bereid is hem op te offeren als een middel, of die hem op verschillende manieren manipuleert. Hetzelfde kan gezegd worden over de waardigheid van elk volk.

Het uitgangspunt moet altijd de waardigheid van de menselijke persoon zijn, het respect voor zijn onvervreembare fundamentele rechten, waarop de meesten van onze tijdgenoten zich wel beroepen, maar die in werkelijkheid op bepaalde plaatsen in de wereld met voeten worden getreden.

Die rechten omvatten vanzelfsprekend eerbied voor het menselijke leven in alle stadia van zijn ontwikkeling, vanaf de bevruchting

tot de ouderdom, en ook respect voor het menselijke embryo, dat niet als een voorwerp aan experimenten mag worden onderworpen.

Deze rechten betreffen ook de waardigheid van het leven, dat wil zeggen de materiële mogelijkheden om goed te kunnen leven, en ook de vrijheid van geest, van mening, van overtuiging en geloof, op voorwaarde dat deze rechten zelf de andere eerbiedigen Dit veronderstelt het uitbannen van martelingen, interneringen en andere mensonterende wijzen van omgaan met ongewenste meningsuiting. Waardigheid vereist met name dat niemand belemmerd wordt in zijn geweten, zijn godsdienst en de beoefening hiervan, inclusief de wijzen om zich in zijn geloof te vormen en deel te nemen aan de eredienst in de gemeenschap.

Waardigheid betekent ook het categorisch afwijzen van ieder compromis met terrorisme, dat het leven en de bezittingen van onschuldige personen als middel gebruikt, ongeacht de beweegredenen waarop het zich beroept. (...)

Waardigheid is ook het zoeken naar een aanvaardbare oplossing voor het probleem van de vluchtelingen die hun land hebben moeten verlaten vanwege oorlog of politieke onverdraagzaamheid. Zij zijn zeer talrijk en leven

als uitgestotenen in kampen, waar ze dikwijls op een onmenselijke manier aan hun lot zijn overgelaten. Ten slotte betekent waardigheid natuurlijk ook de verwijdering van alle vormen van rassendiscriminatie en het respect voor de cultuur van de verschillende volkeren. (...)

Maar het gaat niet alleen om een afwijzing van geweld, of van dat wat op een flagrante manier fundamentele rechten aantast. Het gaat erom positief in actie te komen op een wijze die uitdrukking geeft aan onze solidariteit, om mensen te helpen een antwoord te formuleren op hun diepste noden.

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The signature is written in a cursive, flowing style with a horizontal line at the end.

*20 mei 1985, Toespraak tot de Gestelde Lichamen en het Corps Diplomatique  
in het koninklijk paleis van Laken in België*







## Vreugde

Zoals ik al eerder heb gezegd: “Vreugde is werkelijk de grondgedachte van de christelijke Boodschap” (2 OKT. 1979). Zoals ik toen zei, is het mijn wens dat deze Boodschap vreugde brengt aan allen die hun hart daarvoor openstellen: “vreugde voor kinderen, vreugde voor ouders, vreugde voor gezinnen en voor vrienden, vreugde voor arbeiders en voor geleerden, vreugde voor zieken en voor bejaarden, vreugde voor de hele mensheid”. (...)

De bron van onze vreugde is het geloof. We geloven in een God die ons heeft geschapen opdat we de menselijke vreugde kunnen kennen. Tot op zekere hoogte ervaren we deze vreugde op aarde; in heel haar volheid zullen we haar pas in de hemel kennen.

We zijn bestemd voor menselijke vreugde: de vreugde van het leven, de vreugde van liefde en vriendschap, de vreugde van een geslaagd werk.

Als christenen hebben wij nog een andere reden om ons te verheugen. Net als Jezus weten wij dat God onze Vader van ons houdt. Zijn liefde verandert ons leven en vervult ons met vreugde. Ze laat ons inzien dat Jezus niet gekomen is om ons zware lasten te laten dragen. Hij kwam om ons te leren wat het betekent volledig gelukkig en helemaal mens te zijn. Daarom leren we de vreugde kennen als we de waarheid ontdekken: de waarheid over God onze Vader, de waarheid over Jezus onze Verlosser en de waarheid over de Heilige Geest die in ons hart leeft.

We doen niet alsof het leven alleen maar mooi is. We zijn ons bewust van duisternis en zonde, van armoede en pijn. Maar we weten dat Jezus de zonde heeft overwonnen en door Zijn eigen pijn heen tot de glorie van de Verrijzenis is gekomen. We leven in het licht van dit Paasmysterie, het geheim van Zijn Dood en Verrijzenis: 'Wij zijn mensen van de Verrijzenis en ons lied is Alleluia'.

We zoeken niet naar een magere vreugde, maar veeleer naar een vreugde die voortkomt uit geloof, die groeit door onzelfzuchtige liefde, die de 'fundamentele plicht van liefde tot onze naaste erkent, zonder welke we niet over vreugde kunnen spreken'. We realiseren

ons dat vreugde veeleisend is: het vraagt om onzelfzuchtigheid, het vraagt van ons de bereidheid om met Maria te zeggen: *“Laat met mij geschieden volgens Uw Woord”* (Luc 1,38).

Maria, Moeder van de Kerk, ik wend me tot u en roep u aan als Moeder van de Vreugde (*Mater plena sanctae laetitiae*). (...) Help al uw kinderen om te zien dat het goede in hun leven tot hen komt van God de Vader, door uw Zoon Jezus Christus. Help hen om in de Heilige Geest de vreugde te ervaren die uw onbevleete Hart vervulde. En mogen zij te midden van het lijden en de beproevingen van het leven de volheid van vreugde vinden die hoort bij de overwinning van uw Gekruisigde Zoon en die voortkomt uit Zijn Heilige Hart.

*Joannes Paulus II*

*30 november 1986, Angelus in Adelaide, Australië*





## Roeping

Beste jonge vrienden, ik denk dat jullie al weten, zonder dat ik het zeg, hoe blij ik ben om hier bij jullie te zijn. (...) Als jonge priester bracht ik al vele uren door met studenten op de universitaire campussen en tijdens wandeltochten langs meren of in de bergen en heuvels. (...)

Zoals jullie wel weten zeg ik vaak dat jullie jongeren hoop brengen aan de wereld. De toekomst van de wereld schijnt in jullie ogen. Zelfs nu helpen jullie de toekomst van de maatschappij vorm te geven. Omdat ik altijd mijn hoop heb gesteld op jonge mensen, wil ik vandaag over die hoop spreken.

We kunnen niet zonder hoop leven. We moeten een doel hebben in ons leven, een betekenis voor ons bestaan. We moeten ergens naar kunnen streven. Zonder hoop beginnen we te sterven. (...) Hoop komt van God, van ons geloof in God. Mensen van hoop zijn degenen die geloven dat God hen met een doel geschapen

heeft en dat Hij voor hen zal zorgen in wat ze nodig hebben. Ze geloven dat God van hen houdt als een trouwe Vader. (...)

Beste jonge vrienden, ik bid dat jullie geloof in Christus altijd levendig en sterk zal zijn. Op deze manier zullen jullie altijd klaarstaan om anderen over de reden van jullie hoop te vertellen (cf 1Pt 3,15). Jullie zullen boodschappers van hoop zijn voor de wereld.

Vooraf jonge mensen vragen me vaak waarom ik priester ben geworden. Misschien willen enkelen van jullie me dezelfde vraag stellen. Ik zal proberen om kort te antwoorden.

Allereerst moet ik zeggen dat het onmogelijk is om een volledig antwoord te geven, want het blijft een mysterie, ook voor mijzelf. Hoe kan iemand de wegen van God uitleggen? Toch weet ik dat ik op een bepaald moment in mijn leven er van overtuigd raakte dat Christus tegen mij zei wat Hij al tegen duizenden anderen voor mij had gezegd: 'Kom, volg Mij'. Ik voelde duidelijk dat wat ik in mijn hart hoorde geen menselijke stem was en ook niet zomaar een gedachte van mijzelf. Christus riep mij om Hem te dienen als priester.

Zoals jullie waarschijnlijk wel kunnen zien, ben ik God innig dankbaar voor mijn roeping

tot het priesterschap. Er is niets dat meer voor mij betekent en niets geeft mij grotere vreugde dan dagelijks de Heilige Mis op te dragen en Gods volk te dienen in de Kerk. Zo is het al sinds de dag van mijn priesterwijding. Dat is nooit veranderd, zelfs niet toen ik paus werd.

Nu ik dit aan jullie toevertrouw, wil ik ieder van jullie uitnodigen om zorgvuldig te luisteren naar de stem van God in jullie hart. Iedere mens is geroepen tot gemeenschap met God. Dat is waarom de Heer ons gemaakt heeft: om Hem te leren kennen, lief te hebben en te dienen en om door dit te doen het geheim van blijvende vreugde te vinden.

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The script is fluid and cursive, with a distinct 'II' at the end.

*15 september 1987, Teleconferentie met jongeren in het  
Universal Amphitheatre te Los Angeles*







## Huwelijk

Vol van hoop en vertrouwen zijn jullie hier op deze berg van de vreugde gekomen, de valstrikken van de wereld achterlatend, om werkelijk Jezus te ontmoeten, “*de Weg, de Waarheid en het Leven*” (JOH 14,6), die jullie allemaal uitnodigt om Hem met liefde te volgen. (...) Christus vraagt jullie persoonlijk of jullie Hem vastbesloten willen volgen op de weg die Hij jullie zal wijzen, of jullie bereid zijn om Zijn waarheid, Zijn boodschap van verlossing te aanvaarden, of jullie bereid zijn om het christelijke ideaal ten volle te leven. (...)

Maar velen van jullie zullen zich afvragen: ‘Wat wil Jezus van mij? Waartoe roept Hij mij? Wat betekent Zijn roepstem voor mij?’ Voor velen van jullie zal de menselijke liefde te vinden zijn in het stichten van een gezin. Daarom wil ik jullie in naam van Christus vragen: zijn jullie bereid om Christus’ roepstem te volgen in het Sacrament van het Huwelijk, om nieuw leven voort te brengen? (...)

Het gezin is een geheim van liefde, omdat het rechtstreeks meewerkt aan het scheppende werk van God. Beste jongeren, een groot deel van de samenleving aanvaardt het onderricht van Christus niet en slaat daarom een andere richting in: die van genotzucht, echtscheiding, abortus, geboortebeperking en anticonceptie. Deze wijzen om het leven op te vatten staan in schril contrast met de wet van God en de leer van de Kerk. Christus trouw navolgen betekent de evangelische boodschap in praktijk brengen en die houdt ook in: kuisheid, bescherming van het leven en ook de onontbindbaarheid van het huwelijk, dat niet zomaar een contract is dat men naar believen kan verbreken.

Levend in de permissiviteit van de moderne wereld, die de waarheid van christelijke principes ontkent of minimaliseert, is het gemakkelijk en aantrekkelijk om hierin mee te gaan en te bezwijken voor voorbijgaande verlangens. Maar bedenk wel dat zij die zo handelen Christus niet navolgen en niet liefhebben. Liefhebben betekent samen onderweg zijn in dezelfde richting naar God toe. In deze christelijke visie is de liefde sterker dan de dood. (...) Daarom vraag ik jullie opnieuw: zijn jullie bereid om het menselijke leven met

de grootste aandacht te verdedigen op ieder moment, ook het meest moeilijke? Zijn jullie bereid om als jonge christenen de liefde te leven en verdedigen in het onontbindbare huwelijk, om bescherming te bieden aan de stabiliteit van het gezin, dat de evenwichtige opvoeding van kinderen bevordert door de liefde van een vader en een moeder die elkaar wederzijds aanvullen?

Dát is de christelijke getuigenis die van de meesten van jullie jongeren wordt verwacht. Christen zijn betekent getuigenis afleggen van de christelijke waarheid. Zeker vandaag betekent dit het in de praktijk brengen van de ware betekenis die Christus en de Kerk geven aan het leven en de volledige verwezenlijking van jongeren door het huwelijk en het gezin.

A handwritten signature in black ink, reading "Joannes Paulus II". The signature is written in a cursive, flowing style with a horizontal line at the end.

*19 augustus 1989, Toespraak op de berg Gozo, Santiago de Compostella*





## Evangelisatie

*“Zo zeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken”* (JOH 3,16). Jezus, door de Vader gezonden naar de mensen, communiceert aan iedere gelovige de volheid van het leven (CF JOH 10,10). (...) Zijn Evangelie moet communicatie en missie worden. Deze missionaire roeping betreft iedere christen en is de essentie van iedere concrete en vitale geloofsgetuigenis.

Het gaat om een missie die zijn oorsprong vindt in het project van de Vader, een ontwerp van liefde en verlossing, dat werkelijkheid wordt door de kracht van de Geest. Zonder de Heilige Geest is ieder apostolisch initiatief gedoemd te mislukken.

Om Zijn leerlingen in staat te stellen een dergelijke missie te vervullen zei Jezus tot hen: *“Ontvang de Heilige Geest”* (JOH 20,22). Zo geeft Hij de Kerk haar verlossende missie, opdat het Paasmysterie voortdurend wordt verkondigd

aan iedere mens, in iedere tijd, en op elke breedtegraad van de aarde.

Vooraf jullie, jongeren, zijn geroepen om missionarissen te worden van deze Nieuwe Evangelisatie, dagelijks getuigenis afleggend van het verlossende Woord. Jullie beleven persoonlijk de zorgen van dit moment in de geschiedenis, vol van hoop en onzekerheden, waarin het soms gemakkelijk is om de weg kwijt te raken die leidt tot de ontmoeting met Christus.

Onze tijd is immers vol van verleidingen, verlokkingen die de goddelijke stem willen smoren die weerklinkt in het hart van eenieder. Aan de mens van onze eeuw, aan jullie allemaal, beste jongeren, die honger en dorst hebben naar de waarheid, wordt de Kerk voorgesteld als reisgezel. Zij biedt de eeuwige evangelische Boodschap en vertrouwt jullie een fantastische apostolische opdracht toe: de hoofdrolspelers te zijn van de Nieuwe Evangelisatie. Als de trouwe hoeder en vertegenwoordiger van het erfgoed van het geloof, dat Christus aan haar heeft toevertrouwd, wil de Kerk de dialoog aangaan met nieuwe generaties. Zij wil zich buigen over hun noden en verwachtingen om in een eerlijke en open dialoog te zoeken naar de beste wijze om de bron van goddelijke verlossing te bereiken.

Aan de jongeren vertrouwt de Kerk de opdracht toe om aan de wereld de vreugde te verkondigen die voortkomt uit de ontmoeting met Christus. Beste vrienden, laat jullie verleiden door Christus, verwelkom Zijn uitnodiging en volg Hem. Ga, en verkondig het Goede Nieuws dat verlossing brengt (CF MAT 28,19).

Aan jullie, jongeren, is op een bijzondere manier de opdracht toevertrouwd om verkondigers te worden van hoop en bringers van vrede (CF MAT 5,9) in een wereld die steeds meer behoefte heeft aan geloofwaardige getuigen en consequente verkondigers. Jullie zullen kunnen spreken tot het hart van jullie leeftijdgenoten, die dorsten naar waarheid en geluk, in een voortdurende, maar vaak onbewuste zoektocht naar God.

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The signature is written in a cursive, flowing style with a long, sweeping underline.

*21 november 1993, Boodschap voor de IX en X Wereldjongerendag*







## Missie

*“Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend ik jullie”* (JOH 20,21). Tweeduizend jaar geleden zetten deze woorden de Kerk aan tot haar nooit eindigende missie om het Evangelie van de verlossing tot het einde van de aarde te verkondigen.

De Heer Jezus zei tegen de Apostelen: *“Ontvang de Heilige Geest”* (JOH 10,22) en gehoorzaam aan deze woorden begon de missie op de dag van Pinksteren toen de Heilige Geest over de Apostelen kwam. Zo werden deze eenvoudige mannen dragers van een Goddelijke kracht, die hen in staat stelde om met moed het Evangelie te verkondigen, zelfs tot het vergieten van hun eigen bloed.

Wat betekenen deze woorden vandaag? (...) Het is altijd Christus die zendt. Maar wie zendt Hij? Jullie, jonge mensen, zijn degenen naar wie Hij met liefde kijkt. Christus, die zegt: *‘Volg Mij’*, wil dat jullie leven met gevoel voor

je roeping. Hij wil dat jullie levens een precieze betekenis en waardigheid hebben. Velen van jullie zijn geroepen tot het huwelijk en tot het gezinsleven; tegelijkertijd zullen sommigen geroepen worden tot het priesterschap of het religieuze leven. (...)

De Wereldjongerendag kan voor jullie allemaal een gelegenheid zijn om jullie roeping te ontdekken, om de bijzondere weg te onderscheiden die Christus voor je ontvouwt. Het zoeken en ontdekken van de Wil van God voor jou is een diepe en fascinerende onderneming. Dit vraagt van jullie een houding van vertrouwen die wordt uitgedrukt in de woorden van de psalm: *“U maakt mij vertrouwd met de weg naar het leven, met overvloedige vreugde bij U, met groot geluk aan Uw rechterzijde, voorgoed”* (Ps 15(16),11).

Iedere roeping, iedere weg waartoe Christus ons roept, leidt uiteindelijk tot vervulling en vreugde, omdat deze naar God toe leidt en naar het delen in het leven van God Zelf. En ik zie dat de mensen van de Filippijnen vol vreugde zijn. Waarom zijn ze zo blij? Ik ben er van overtuigd dat jullie Filippino's zo blij zijn, omdat jullie het Goede Nieuws hebben ontvangen. Wie het Goede Nieuws ontvangt is vol vreugde,

straalt van blijdschap en geeft ook vreugde aan anderen. Vandaag geven jullie die vreugde aan de paus. (...)

Terugnaar de tekst. Treuzel niet om antwoord te geven op de roepstem van de Heer! (...) Ik bid iedere dag dat katholieke jongeren in de hele wereld de roepstem van Christus zullen horen en dat hun antwoord zal zijn wat de Psalm zegt: *“De Heer is mijn erfdeel... Ik houd de Heer altijd voor ogen, Hij staat mij terzijde en ik wankel niet”* (Ps 15(16),8). (...) Enorme taken liggen voor de jongeren van de wereld. (...) De Kerk bidt steeds tot de Heer van de oogst om hen te zenden, om ons te zenden, om jullie te zenden.

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The signature is written in a cursive, flowing style with a long, sweeping underline.

*13 januari 1995, Preek tot het 'Internationale Jongerenforum'  
in de Universiteit van St. Thomas te Manilla*





## Heiligen

Beste jongeren, jullie zullen mij vragen of het vandaag de dag wel mogelijk is om heilig te zijn. Als we alleen op menselijke kracht zouden steunen, was dat terecht onmogelijk. Jullie kennen goed je eigen successen en nederlagen; jullie weten welke zware lasten op de mens rusten, welke gevaren hem bedreigen en welke gevolgen zijn zonden hebben. Soms kun je de moed verliezen en denken dat het onmogelijk is iets te veranderen in de wereld of in jezelf.

Hoewel de reis moeilijk is, kunnen we alles aan met Hem die onze Verlosser is. Wend jezelf dus tot niemand anders dan tot Jezus. Zoek niet ergens anders naar wat alleen Hij kan geven: *“Door niemand anders kunnen wij worden gered, want Zijn Naam is de enige op aarde die de mens redding biedt”* (HAND 4,12). Met Christus wordt het mogelijk te komen tot heiligheid: dat is het goddelijke plan voor iedere gedoopte. Vertrouw op Hem; geloof in de onoverwinnelijke kracht

van het Evangelie en maak het geloof tot basis van jullie hoop. Jezus gaat met jullie mee. Hij vernieuwt jullie hart en sterkt jullie met de kracht van Zijn Geest.

Jongeren van alle continenten, wees niet bang om de heiligen van het nieuwe millennium te worden! Wees contemplatief, hou van het gebed; leef in overeenstemming met jullie geloof en wees onbaatzuchtig in de dienst aan jullie broeders en zusters, wees actieve leden van de Kerk en vredestichters. Blijf luisteren naar Zijn woorden om die veeleisende levensopgave in daden om te zetten, haal kracht uit de Sacramenten, vooral uit de Eucharistie en het Sacrament van Boete en Verzoening.

De Heer wil dat jullie moedige apostelen worden van Zijn Evangelie en bouwers van een nieuwe mensheid. Hoe kun je beweren te geloven in de mensgeworden God als jullie je niet verzetten tegen alles wat de mens en het gezin kapot maakt? Als jullie geloven dat Christus de liefde van de Vader aan iedereen geopenbaard heeft, moeten jullie al het mogelijke doen om mee te bouwen aan een nieuwe wereld. De grondslag hiervoor is de kracht van liefde en vergeving; de strijd tegen onrecht en alle lichamelijke, morele en geestelijke nood; de

integrale ontwikkeling van politiek, economie, cultuur en technologie ten dienste van de mens. (...)

Het mysterie van de menswording van de Zoon van God en van de verlossing die hij brengt aan alle schepselen vormen de centrale boodschap van ons geloof. De Kerk verkondigt het ononderbroken door de eeuwen heen, voortgaand “tussen het onbegrip en de vervolgingen van de wereld en de vertroosting van God” (DE CIV. DEI 18,51,2). En de Kerk vertrouwt het toe aan al haar zonen en dochters als een kostbare schat om te bewaren en te verspreiden. (...) Met grote genegenheid zegen ik jullie allen van harte, samen met jullie familieleden en hen die jullie dierbaar zijn.

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The signature is written in a cursive, flowing style with a horizontal line at the end.

*29 juli 1999, Boodschap voor de xv Wereldjongerendag*







## Vrede

Jezus' eerste woorden tot de leerlingen na Zijn verrijzenis waren: "*Vrede zij met u*" (JOH 20,19.21.26). Hij is gekomen om samen te brengen wat gescheiden was, om zonde en haat te vernietigen, om in de mensheid de roeping tot eenheid en broederschap wakker te schudden. (...)

De Kerk wil haar eigen roeping en missie bevestigen door in Christus 'Sacrament' te zijn. Oftewel: door teken en instrument van vrede in de wereld en voor de wereld te zijn. Voor de Kerk betekent meewerken aan vrede de vervulling van haar evangelische roeping. (...)

Het is hoopvol te kunnen vaststellen dat, ondanks veelvoudige en zwaarwegende hindernissen, dagelijks vredesinitiatieven en vredesprojecten ontstaan door de ruimhartige samenwerking van vele mensen. De vrede is een gebouw waaraan voortdurend gewerkt wordt.

Aan de opbouw hiervan werken mee:

- de ouders die in vrede leven in het gezin en hiervan getuigen om zo hun kinderen tot vrede op te voeden;

- de leerkrachten die authentieke waarden weten door te geven, aanwezig in alle kennisgebieden en in het historische en culturele erfgoed van de mensheid;

- de mannen en vrouwen in de arbeiderswereld die hun best doen hun eeuwenlange strijd voor de waardigheid van arbeid voort te zetten, rekening houdend met de nieuwe verhoudingen die op internationaal vlak rechtvaardigheid en solidariteit vereisen;

- de politici die zich tijdens hun eigen handelen en in de politiek van hun landen op overtuigende wijze voor vrede en rechtvaardigheid inzetten;

- zij die, vaak met weinig middelen, voor Internationale Organisaties aan de frontlinie werken, waar 'vredestichters' ook gevaar lopen voor hun persoonlijke veiligheid; (...)

- de gelovigen die, overtuigd dat het ware geloof nooit bron van oorlog of geweld kan zijn, zich door oecumenische en interreligieuze dialoog inzetten voor vrede en liefde.

Mijn gedachten gaan in het bijzonder uit naar jullie, beste jongeren, die op een bijzondere wijze de zegeningen van het leven ervaren en die de opdracht hebben om deze niet te verspillen. Laat jullie op school, op de universiteit, op het werk, in de vrije tijd, tijdens het sporten, in alles wat jullie doen leiden door deze constante gedachte: vrede in jullie zelf en om jullie heen, altijd vrede, vrede voor allen. (...)

Doe alles wat jullie kunnen om de weg van verzoening en vergeving te vinden. Het is een moeilijke weg, maar de enige manier om naar de toekomst te kijken met hoop voor jullie zelf, jullie kinderen, jullie landen en de hele mensheid.

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal line extending from the end of the name.

*8 december 1999, Boodschap voor de xxxiii Wereldvrede dag*





## **Ik geloof**

Beste jongeren, vandaag wil ik als eerste zeggen dat ik vast geloof in Jezus Christus onze Heer. Ja, ik geloof. (...) Ik herinner me dat ik vanaf mijn vroegste jeugd in mijn gezin heb leren bidden en mij toe te vertrouwen aan God. Ik herinner me het gemeenschapsleven in Wadowice en in de parochie van Stanislaus Kostka in Debniki te Kraków, waar ik de basisvorming tot het christelijke leven ontving.

Nooit kan ik de ervaring van de oorlog vergeten en de jaren dat ik in een fabriek werkte. Mijn roeping tot priester rijpte definitief in de tijd van de Tweede Wereldoorlog, toen Polen bezet was. De tragedie van de oorlog gaf aan mijn ontluikende levenskeuze een bijzondere kleuring. In die context zag ik steeds duidelijker een licht in mijzelf: de Heer wil dat ik priester word! Ontroerd denk ik terug aan het moment van mijn leven waarop ik in de morgen van 1 november 1946 tot priester werd gewijd.

Mijn 'geloofsbelijdenis' gaat door in mijn huidige dienst aan de Kerk. Toen mij op 16 oktober 1978 na de verkiezing op Petrus' stoel gevraagd werd: 'Aanvaard je?' heb ik geantwoord: 'In geloof gehoorzaamend aan Christus mijn Heer, vertrouwend op de Moeder van Christus en van de Kerk, en ondanks de grote moeilijkheden, aanvaard ik' (RED. HOM., 2). Sindsdien probeer ik mijn opdracht te vervullen door elke dag licht en kracht te scheppen uit het geloof, dat mij aan Christus bindt.

Toch is mijn geloof – zoals dat van Petrus en van ons allemaal – niet alleen mijn eigen werk, mijn vasthouden aan de waarheid van Jezus Christus en de Kerk. Mijn geloof is allereerst en bovenal het werk van de Heilige Geest, een geschenk van Zijn genade. De Heer schenkt aan mij – net als aan jullie – Zijn Geest, zodat wij kunnen zeggen: 'Ik geloof'. Zo maakt de Heer gebruik van onze diensten om van Hem te getuigen in alle uithoeken van de aarde. (...)

Beste vrienden, waarom heb ik jullie deze persoonlijke getuigenis willen geven? Om duidelijk te maken dat de weg van het geloof deel uitmaakt van alles wat in ons leven gebeurt. God werkt in de concrete en persoonlijke situaties van ieder van ons. (...)

Sta niet toe dat de tijd die de Heer jullie geeft voorbijgaat alsof het allemaal maar toeval zou zijn. Johannes heeft gezegd dat alles in Christus gemaakt is. Geloof dus vast in Hem. Hij leidt de geschiedenis van individuen en de hele mensheid. Zeker, Christus respecteert onze vrijheid, maar in alle vreugdevolle of bittere gebeurtenissen van het leven houdt Hij niet op ons te vragen om te geloven in Hem, in Zijn Woord, in de werkelijkheid van de Kerk, in het eeuwige leven!

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The signature is written in a cursive, flowing style with a distinct flourish at the end.

*15 augustus 2000, Toespraak op het St. Pietersplein voor de xv Wereldjongerendag*







## Volg mij

Beste jongeren, twijfel niet aan Gods liefde voor jullie! Hij heeft voor jullie een plaats in Zijn hart en een missie in de wereld voorzien. De eerste reactie hierop kan angst of twijfel zijn. Ook Jeremia had deze gevoelens: *“Nee, Heer, mijn God! Ik kan het woord niet voeren, ik ben te jong”* (JER 1,6). De taak lijkt enorm, omdat deze ook betrekking heeft op de samenleving en de wereld. Maar vergeet niet dat de Heer, wanneer Hij roept, ook de noodzakelijke kracht en genade schenkt om een antwoord te geven op Zijn roeping.

Wees niet bang je verantwoordelijkheid te dragen. De Kerk heeft jullie, jullie toewijding en edelmoedigheid nodig. De paus heeft jullie nodig en vraagt jullie aan het begin van dit nieuwe millennium om het Evangelie uit te dragen door de straten van de wereld. (...)

De verrezen Heer stelt aan Petrus een vraag die zijn hele bestaan zal bepalen: *“Simon, Zoon*

van Johannes, hou je van mij?" (JOH 21,15). Jezus vraagt hem niet naar zijn talenten, gaven en bekwaamheden. Hij vraagt ook niet aan degene die Hem kort daarvoor nog verloochend had, of hij Hem vanaf nu trouw zal zijn, of hij niet meer zal vallen. Hij vraagt het enige dat belangrijk is, het enige dat de grondslag kan zijn van een roeping: "*Hou je van mij?*"

Vandaag stelt Christus aan ieder van jullie dezelfde vraag: "*Hou je van mij?*" Hij vraagt niet of jullie weten hoe je tegen een menigte moet spreken, of jullie een organisatie kunnen besturen of bezittingen kunnen beheren. Hij vraagt van Hem te houden. Al het andere zal hieruit voortvloeien. In de sporen van Jezus wandelen betekent niet onmiddellijk iets moeten doen of zeggen, maar vooral van Hem houden, bij Hem blijven en Hem volledig aanvaarden in je leven.

Geef vandaag een eerlijk antwoord op de vraag van Jezus. Sommigen zullen met Petrus kunnen zeggen: "*Heer, U weet alles, U weet dat ik van U hou*" (JOH 21,17). Anderen zullen zeggen: 'Heer, U weet dat ik van U wil houden; leer me om van U te houden om U te kunnen volgen'. Het belangrijkste is op het pad te blijven, de reis te vervolgen zonder het doel uit het oog te

verliezen, tot de dag dat jullie in staat zullen zijn om met heel jullie hart te zeggen: *“U weet dat ik van u hou!”*

Beste jongeren, houd van Christus en houd van de Kerk! Houd van Christus zoals Hij van jullie houdt. Houd van de Kerk, zoals Christus van haar houdt. Vergeet niet dat ware liefde geen voorwaarden stelt, niet berekent, niet klaagt maar eenvoudig liefheeft. Hoe zouden jullie verantwoordelijk kunnen zijn voor een erfenis die jullie slechts gedeeltelijk aannemen? Hoe zou iemand kunnen deelnemen aan de opbouw van iets dat hij niet uit heel zijn hart liefheeft? Moge de deelname aan het Lichaam en Bloed van Christus iedereen helpen om te groeien in liefde voor Jezus en Zijn Lichaam, dat de Kerk is.

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The signature is written in a cursive, flowing style with a distinct flourish at the end.

*17 augustus 2000, Preek tot het 'Internationale Jongerenforum' in Castelgandolfo*





## **Eucharistie**

De Eucharistie is het Sacrament van de aanwezigheid van Christus, die zich aan ons schenkt omdat Hij ons van ons houdt. In het dagelijks leven houdt Hij van ieder van ons op een persoonlijke en unieke manier: in het gezin, onder vrienden, tijdens de studie en op het werk, tijdens de rust en in de vrije tijd. Hij houdt van ons terwijl Hij de dagen van ons bestaan met frisheid vult. Hij houdt ook van ons als Hij op momenten van lijden toelaat dat wij door beproeving overspoeld worden, want ook in de zwaarste beproevingen laat Hij Zijn stem horen.

Ja, beste vrienden, Christus houdt van ons. Hij houdt altijd van ons! Hij houdt ook van ons als wij Hem teleurstellen, als wij niet beantwoorden aan wat Hij van ons verwacht. Hij sluit nooit zijn barmhartige armen. Moeten we die God niet dankbaar zijn, die ons heeft verlost door zich over te geven aan de dwaasheid van

het kruis? Die God die zich aan onze kant heeft gesteld en daar tot aan het einde gebleven is?

De Eucharistie opdragen, waarbij we 'Zijn Vlees eten en Zijn Bloed drinken', betekent de logica van het kruis en de dienstbaarheid aanvaarden. Het betekent getuigenis afleggen van onze eigen beschikbaarheid om ons voor anderen op te offeren, zoals Hij heeft gedaan.

Die getuigenis heeft onze maatschappij dringend nodig. Vooral jonge mensen hebben er meer dan ooit behoefte aan. Ze worden vaak bekoord door bedrieglijke beelden van een gemakzuchtig en comfortabel leven, door drugs en genotzucht, waarbij zij vervolgens terechtkomen in een spiraal van wanhoop, zinloosheid en geweld.

Het is noodzakelijk om een andere weg in te slaan en de richting naar Jezus Christus te kiezen, die ook de richting is van gerechtigheid, solidariteit, inzet voor een maatschappij en een toekomst die de mens waardig is. Dat is onze Eucharistie; dat is het antwoord dat Christus verwacht van ons, van jullie, jongeren. (...) Jezus houdt niet van halve maatregelen en aarzelt niet om ook ons de vraag voor te leggen: *"Willen jullie Mij ook verlaten?"* (JOH 6,67). Met Petrus, staande voor Christus, Brood van het

leven, willen ook wij vandaag herhalen: *“Heer, naar wie zouden wij gaan? U hebt woorden van eeuwig leven!”* (JOH 6,68). (...)

Aan jullie, beste vrienden, vertrouw ik deze grootste gave van God aan ons toe. (...) Ik vraag aan de Heer dat onder jullie vele en heilige roepingen tot het priesterschap mogen opbloeien. De Kerk heeft mensen nodig die ook vandaag met een zuiver hart het Eucharistisch Offer opdragen. De wereld heeft de zachte en bevrijdende aanwezigheid van Jezus in de Eucharistie nodig! (...) Deelname aan de Eucharistie leidt in het bijzonder tot een nieuwe opbloei van roepingen tot het religieuze leven, dat in de Kerk de aanwezigheid verzekert van nieuwe en edelmoedige krachten voor de grote opdracht van de Nieuwe Evangelisatie.

*Joannes Paulus PP. II*

*20 augustus 2000, Preek tijdens de slotviering van de xv Wereldjongerendag op Tor Vergata in Rome*







## God spreekt

*“Heer, tot wie zouden we gaan? U hebt woorden van eeuwig leven!”* (JOH 6,68). (...) De Apostel Petrus sprak deze woorden tot Jezus, die zich aan de menigte had aangeboden als brood uit de hemel om de mensen het leven te geven (CF JOH 6,58). Vandaag heb ik de vreugde deze woorden in jullie midden te herhalen en ze in jullie naam en samen met jullie te herhalen.

Vandaag stelt Christus aan jullie de vraag die Hij toen aan de Apostelen stelde: *“Willen jullie Mij ook verlaten?”* (JOH 6,67). (...) En wat is dan jullie antwoord? Ik ben er zeker van dat jullie, samen met mij, je de woorden van Petrus eigen maakt: *“Heer, tot wie zouden we gaan? U hebt woorden van eeuwig leven!”* (...)

Ja, beste jongeren, Christus heeft *“woorden van eeuwig leven”*. Zijn woorden houden eeuwig stand en openen vooral de poorten van het eeuwige leven voor ons. Als God spreekt, schenken Zijn woorden leven, ze roepen op

tot leven, geven richting op de weg, versterken teleurgestelde en verdwaalde harten en geven hun nieuwe hoop.

Bij het lezen van de Bijbel ontdekken we vanaf de eerste bladzijde dat God tot ons spreekt. Hij spreekt tot ons doordat Hij leven geeft aan de schepping: hemel, aarde, licht, water, levende wezens, man en vrouw; alles bestaat door Zijn Woord. Zijn Woord geeft betekenis aan alle dingen en onttrekt hen aan de chaos. Daarom is de natuur een groot boek waarin wij met steeds nieuwe verwondering de sporen van de goddelijke Schoonheid kunnen zoeken!

Meer nog dan in de schepping spreekt God tot ons in de geschiedenis van de mensheid. Hij openbaart Zijn aanwezigheid in de omstandigheden van de wereld en begint steeds opnieuw een dialoog met de mensen, die naar Zijn beeld geschapen zijn, om met ieder van hen een gemeenschap van leven en liefde te scheppen. Zo wordt de geschiedenis een weg van een wederzijdse ontmoeting tussen de Schepper en de mens. Deze ontmoeting is als een dialoog met het uiteindelijke doel ons van de slavernij van de zonde naar de vrijheid van de liefde te leiden.

Op deze manier, beste jongeren, wordt de geschiedenis een weg naar de vrijheid. Willen jullie die weg gaan? Willen jullie ook aan dat avontuur deelnemen? (...) De toekomst van de wereld en van de Kerk hangt mede van jullie af. (...)

Voordat ik jullie verlaat wil ik als laatste zeggen: houd van de Kerk! De Kerk is jullie familie en het geestelijke gebouw waarvan jullie geroepen zijn om de levende bouwstenen te zijn. (...)

En als het pad soms te steil zal zijn, als de weg van trouw aan het Evangelie te veeleisend lijkt te zijn, omdat dit zeker offers zal vragen en moedige besluiten, denk dan terug aan onze ontmoeting. Zo zullen jullie in staat zijn om opnieuw het enthousiasme te beleven van deze geloofsbelijdenis: (...) *“Heer, tot wie zouden we gaan? U hebt woorden van eeuwig leven!”* Herhaal ze en wees niet bang! Christus zal jullie kracht en vreugde zijn.

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The signature is written in a cursive, flowing style with a long, sweeping underline.

26 juni 2001, Toespraak tot Oekraïense jongeren in Lviv





## Totus Tuus

Beste jongeren, in moeilijke momenten, die deel uitmaken van het leven van iedereen, mogen jullie weten dat je niet alleen bent: net als aan Johannes aan de voet van het Kruis, geeft Jezus ook aan jullie Zijn Moeder, opdat ze jullie troost met haar tederheid. (...) Jullie, beste jongeren, zijn ongeveer even oud als Johannes en hebben hetzelfde verlangen om bij Jezus te zijn.

Vandaag vraagt Christus jullie uitdrukkelijk om Maria 'in jullie huis' te nemen, om haar als 'een van jullie' te ontvangen. Zo kunnen jullie van haar, die *"alles in haar hart bewaarde en erover nadacht"* (Luc 2,19), een innerlijke luisterende houding leren en haar nederigheid en grootmoedigheid, die haar onderscheiden als eerste medewerkster van God aan de verlossing. Door haar moederlijke dienstwerk zal ze jullie opvoeden en vormen totdat Christus volledig in jullie is (cf ROS.VIRG.MARIAE, 15).

Daarom herhaal ik de zinspreuk van mijn dienst als bisschop en paus: *Totus Tuus* (geheel de uwe). In mijn leven heb ik altijd de liefdevolle en doeltreffende aanwezigheid van de Moeder van de Heer ervaren. Maria begeleidt me elke dag bij de uitoefening van mijn taak als opvolger van Petrus. Maria is de Moeder van de goddelijke genade, omdat ze de Moeder van de Schepper van de genade is. Vertrouw jezelf volledig aan haar toe. Zo zul je de schoonheid van Christus weerkaatsen.

Als jullie openstaan voor de adem van de Geest, worden jullie onbevreesde apostelen, die het vuur van de liefde en het licht van de waarheid overal om zich heen kunnen verspreiden. In de leerschool van Maria zullen jullie ontdekken welke concrete inzet Christus van jullie verwacht. Je zult leren Hem de eerste plaats te geven in je leven en om je gedachten en handelen op Hem af te stemmen.

Beste jongeren, jullie weten dat het christendom niet alleen een mening is en niet bestaat uit holle woorden. Het christendom is Christus! Een persoon, de Levende! Jezus ontmoeten, van Hem houden en ervoor leven dat Hij bemind wordt: dat is de christelijke roeping.

Maria wordt jullie gegeven als hulp om steeds authentiek en persoonlijker te kunnen worden in je relatie met Jezus. Door haar voorbeeld leert Maria jullie om liefdevol op te kijken naar Hem die ons als eerste heeft liefgehad. Door haar voorspraak vormt ze jullie hart tot het hart van een leerling, dat kan luisteren naar haar Zoon, die het gezicht van de Vader en de werkelijke waardigheid van de mens openbaart. (...)

Met Maria, de dienaar van de Heer, zullen jullie de vreugde en vruchtbaarheid van een leven in het verborgene ontdekken. Met haar als leerlinge van de Meester, zullen jullie Jezus volgen langs de straten van Palestina en getuigen worden van Zijn prediking en wonderen. Met haar, de Moeder van smarten, zullen jullie bij Jezus zijn in Zijn lijden en dood. Met Haar, de Maagd van de hoop, zullen jullie de vreugdevolle verkondiging van Pasen en de onschatbare gave van de Heilige Geest ontvangen.

A handwritten signature in black ink, reading "Johannes Paulus II". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal line extending from the end of the name.

*8 maart 2003, Boodschap voor de XVIII Wereldjongerendag*







## Kruis

Twintig jaar geleden, bij het afsluiten van het Heilige Jaar van de Verlossing, heb ik aan de jongeren het kruis toevertrouwd, het hout waarop Christus boven de aarde verheven werd en het uur doormaakte waarvoor Hij op de wereld gekomen was. Vanaf dat moment reist dit kruis, gedragen door jongeren, door de wereld, op weg van de ene Wereldjongerendag naar de andere. Het verkondigt de barmhartige liefde van God. Hij komt elk van Zijn schepselen tegemoet om hem de waardigheid terug te geven die door de door zonde verloren was gegaan. Dankzij jullie, beste vrienden, hebben miljoenen jonge mensen – kijkend naar dit kruis – hun leven veranderd en proberen ze als ware christenen te leven. (...)

Draag, gesterkt door de Eucharistie en verenigd met de Kerk, jullie eigen kruisen. (...) Verkondig aan allen de goddelijke barmhartigheid! Wees op deze weg niet bang om jullie aan

Christus toe te vertrouwen. Natuurlijk houden jullie van de wereld, en dat is goed, want de wereld is geschapen voor de mens. Maar op een zeker moment in het leven is het nodig een radicale keuze te maken. Zonder iets te verloochenen van datgene wat uitdrukking is van de schoonheid van God en van de talenten die Hij heeft gegeven, moeten we ons aan de zijde van Christus weten te scharen, om aan allen te getuigen van de liefde van God. (...)

Hoezeer is de hedendaagse jeugd veranderd in vergelijking met die van twintig jaar geleden! Hoezeer is de culturele en sociale context waarin wij leven veranderd! Niet echter Christus, Hij is niet veranderd! Hij is de Verlosser van de mens, gisteren, vandaag en in eeuwigheid! Stel daarom jullie talenten in dienst van de Nieuwe Evangelisatie, om een bouwwerk van christelijk leven neer te zetten! De paus staat aan jullie kant! Geloof in Jezus, kijk naar Zijn gezicht, het gezicht van de gekruisigde en verrezen Heer! Velen willen dat gezicht zien, maar het is vaak verhuld door ons gebrek aan enthousiasme voor het Evangelie en door onze zonde!

O geliefde Jezus, o Jezus naar wie wij zoeken, toon ons Uw stralend en vergevend gezicht! Kijk naar ons om, vernieuw ons, zend ons! Zoveel

jonge mensen verwachten U en als ze U niet zien, zullen ze hun roeping niet kunnen leven. Ze zullen niet in staat zijn hun leven voor U en met U te leven, om onder Uw blik, die gelijktijdig gericht is op de Vader en op onze armzalige menselijkheid, de wereld te vernieuwen.

Beste vrienden, ga door met het kruis te dragen dat ik jullie twintig jaar geleden heb toevertrouwd. Doe dat met de steeds nieuwe creativiteit die de Heilige Geest in het gebed aanreikt. Net als de jongeren van toen ben ook ik veranderd, maar jullie hart, net als het mijne, dorst steeds naar waarheid, geluk en het eeuwige. Zo blijft het altijd jong! Opnieuw stel ik mijn vertrouwen in jullie, de hoop van de Kerk en de maatschappij! Wees niet bang! Verkondig overal de kracht van het kruis, of men het horen wil of niet (cf 2 TIM 4,2), zodat, mede dankzij jullie, iedereen de Verlosser van de mensheid kan blijven zien en in Hem geloven!

A handwritten signature in black ink, reading 'Johannes Paulus II'. The signature is written in a cursive, flowing style with a long, sweeping underline.

*1 april 2004, Toespraak tot Romeinse jongeren op het St. Pietersplein*



## Gebed

### *tot de zalige paus Johannes Paulus II*

God onze Vader,  
wij danken U voor de  
zalige paus Johannes Paulus II,  
die U aan de Kerk hebt gegeven.  
Door zijn overgave aan Uw Barmhartigheid  
en zijn liefde voor Maria is hij  
door de kracht van Uw Heilige Geest  
een levend beeld geweest van Jezus,  
de Goede Herder.

Wij vragen U voor de Kerk in Nederland:

- trouw aan het Evangelie
- zuivering en een nieuwe opbloei
- vele roepingen
- zegen over de Nieuwe Evangelisatie
- en een grote liefde voor Uw Kerk.

Verleen ons op zijn voorspraak  
en volgens Uw Wil  
de genade die wij afsmeaken...

*(hier kan men een eigen intentie verwoorden)*

Onze Vader...

Wees gegroet...

Zalige paus Johannes Paulus II, bid voor ons.



## De JP2 Stichting

wil zich naar het voorbeeld van de zalige paus Johannes Paulus II inzetten om het Evangelie en de Katholieke Traditie te verkondigen en uit te leggen, indachtig de woorden van St. Paulus: *“Verkondig het Evangelie, dring te pas en te onpas aan, weerleg, berisp, bemoedig, met al het geduld dat het onderricht vereist”* (IITIM 4,2). Hier volgen enkele voorbeelden van projecten.

Bij de **JP2 groep** wordt ingegaan op vragen van jongeren over hun geloof. Alle vragen kunnen gesteld worden. Het doel is om op een zowel rationele als gelovige manier de belangrijke thema's van het katholieke geloof beter te begrijpen en een plaats te geven in het eigen leven.

De **JP2 bibliotheek** bevat zo'n 200 goede katholieke boeken die jonge mensen kunnen helpen om hun geloof te verdiepen, om te werken aan hun relatie met de Heer en om meer te leren over hoe Hij met hen persoonlijk onderweg is.

De website **watwilgodvanmij.nl** wil jonge mensen helpen stil te staan bij belangrijke vragen als 'Wat moet ik doen in mijn leven?' en 'Wat vraagt God van mij?' om zo te komen tot hun eigen roeping.

**JP2 boeken** als dit willen helpen om de inhoud van het geloof te verkondigen en uit te leggen, in het bijzonder aan de jonge generaties.

**Academische studies** worden vooral gesteund waar deze een raakvlak hebben met andere disciplines, om overal in de samenleving mensen aan het denken te zetten over het Evangelie.

**Nieuwe JP2 initiatieven** richten zich op alles wat kan helpen om het Evangelie en de Katholieke Traditie uit te dragen, te verkondigen en te onderwijzen. Hierbij wordt bijzondere aandacht gegeven aan het stimuleren van een levende relatie met Jezus Christus, met name onder jongeren.

Vooraf de **nieuwe media** kunnen een belangrijk instrument zijn bij de verkondiging van het Evangelie. De JP2 Stichting werkt altijd in overeenstemming met leer, moraal en zeden van de Katholieke Kerk.

U kunt het werk van de JP2 Stichting steunen:

**ING bank 57.17.224 t.n.v. JP2 Stichting.**

De belastingdienst heeft JP2 aangemerkt als ANBI, zodat uw gift volledig aftrekbaar is.

***www.jp2.nl***

***JP2 Stichting  
Steenshuur 19  
2311 ES LEIDEN  
ING 57.17.224***







Op 1 mei 2011 werd paus Johannes Paulus II, in aanwezigheid van meer dan 1,5 miljoen gelovigen, door zijn opvolger paus Benedictus XVI op het St. Pietersplein zalig verklaard. Wat bezielde al deze mensen, onder wie verassend veel jongeren, om urenlang de hitte en drukte te trotseren, ruim zes jaar na zijn dood?



Dit boekje wil door een korte selectie van teksten en foto's uit zijn ruim zesentwintigjarige pontificaat helpen om stil te staan bij de boodschap die de zalige paus Johannes Paulus II ook nu nog voor de wereld heeft.

